

KONSTANTİNOS KAVAFİS

Bu Kenttir Gidip
Gideceğın Yer

4. BASKI

Çeviri: ALOVA - BARIŞ PİRHASAN

♥ can
modern

KONSTANTINOS
KAVAFİS
Bu Kenttir Gidip
Gideceğın Yer

Can Modern

Bu Kenttir Gidip Gideceğın Yer, Konstantinos Kavafis

Çeviri: Alova - Barış Pirhasan

© 2010, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Yazko, 1982

Can Yayınları'nda 1. basım: 2010

4. basım: Nisan 2020, İstanbul

Bu kitabın 4. baskısı 500 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Emrah Serdan

Kapak uygulama: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak resmi: © Ayşe Çelem

Baskı ve cilt: Arı Matbaası

Davutpaşa Cad. Emintaş Kâzım Dinçol San. Sit. No: 81/39,

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 44009

ISBN 978-975-07-1135-0

Bu kitaba katkılarından dolayı Marianna Yerasimos'a ve Kemal Atakay'a teşekkür ederiz.

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750711350

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

KONSTANTİNOS
KAVAFİS

Bu Kenttir Gidip
Gideceğın Yer

Ŗiir

Çeviri

Alova - BariŖ Pirhasan

♥can

(Erdal) ALOVA, 1952'de Ankara'da doğdu. Şiirlerini 1973'ten sonra, *Yeni Dergi*'de yayımlamaya başladı. İlk şiir kitabı *En Son Çıkan Şarkılar* 1980'de yayımlandı. Bu kitabı, *Giz Dökümü* (1989) ve *Bitik Kent* (1995; 1996 Cemal Süreya Ödülü) izledi. Nâzım Hikmet Şiir Ödülü'ne layık görülen *Dizeler*'den (2001) sonra, *Tensemeler* (2008) ve *Toplu Şiirler* (2008; Behçet Necatigil Ödülü) adlı yapıtlarıyla ününü yaygınlaştırdı. Ayrıca Sappho, Hipponaks, Lorca, Kavafis, Catullus gibi şairlerden yaptığı çevirilerle de tanındı. Seferis'in *Bir Şairin Günlüğü* yapıtının çevirisiyle 2004 Dünya Kitap Çeviri Ödülü'nü aldı.

BARIŞ PİRHASAN, 1951'de İstanbul'da doğdu. Şair, sinema yönetmeni. Ankara Fen Lisesi'ni bitirdi, Tıp Fakültesi'nde iki yıl okuduktan sonra Boğaziçi Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu (1976). Yayınevlerinde çalıştı, senaryo yazarlığını meslek edindi. Şiirleri 1973 yılından itibaren *Yeni Dergi*, yönetimine katıldığı *Militan*, *Sanat Emeği* ve *Yazko Edebiyat* dergilerinde yayımlandı. Şiir çevirileri yaptı. 1989'da yönettiği ilk filmi *Küçük Balıklar Üzerine Bir Masal* gösterime girdi. Yapıtları: *Tarih Kötüdür* (1981), *İmzasız Elyazıları* (ilk kitabındaki şiirlerle birlikte, 1986), *Babam Benden Hiçbir Şey Anlamıyor* (1995) ve *Er Kişi Niyetine* (2010).

İçindekiler

Konstantinos Amca'nın Yüz Kızartıcı Şiirleri / Barış Pirhasan.....	15
“Ve Okşayışlar Gibi Söner,” dedi, “Uygarlıklar” / Alova	21
YAYIMLANMIŞ ŞİİRLER (1896-1932)	
Yaşlı Bir Adam	25
Yakarış	26
İlk Basamak.....	27
<i>Che Fece... İl Gran Rifiuto</i>	28
Termopiller	29
Pencereler	30
Duvarlar	31
Barbarları Beklerken	32
Sesler	34
İstekler.....	35
Troyalılar	36
Kral Dimitrios.....	37
Kent.....	39
Dionisos Alayı.....	40
“‘O’ Bu, İşte...”	41
Satraplık	42

Mart'ın On Beşi	43
Fena	44
Tanrı'nın Antonius'u Yüzüstü Bırakışı	45
İthâki	46
İyonik	48
Tehlikeli Şeyler	49
İskenderiye Kralları	50
Geri Gel	52
Elden Geldiğince	53
Çok Seyrek	54
Uzak	55
Kuyumcu Dükkânı	56
Orofernis	57
Yeminler Ediyor	59
Gramerci Lisias'ın Mezarı	60
Sabah Denizi	61
Resim Sanatı	62
Selevkos'un Hoşnutsuzluğu	63
Bir Gece	64
Magnisia Savaşı	65
Manuil Komninos	66
Endimion'un Yontusu Önünde	67
Canlanınca	68
610'da 29 Yaşında Ölen Ammonis İçin	69
Atir Ayında	70
Akşamleyin	71
1903 Günleri	72
Tütüncü Vitrini	73
Külrengi	74

Tensel Haz	75
Öyle Çok Baktım ki	76
Osroini'nin Bir Kentinde	77
Limanda	78
Lanis'in Mezarı	79
Anlamları	80
İskenderiyeli Emilianos Monai, MS 628-655	81
İgnatios'un Mezarı	82
Evin Önünde	83
İkinci Güneşi	84
Kalmak İçin	85
Gemide	86
İmenus	87
Dimitrios Sotir'e Dair, MÖ 162-150	88
Dareios	90
Anna Komnini	92
Sürgünde Dizeler Yazan Bir Bizans Soylusu	93
Başlangıçları	94
Aleksandr Valas'ın Lütü	95
Kleandros Ođlu İason'un Karakaygısı; Kommagini'de Şair, MS 595	96
Dimaratos	97
Ünlü Filozofun Okulundan	99
Sidon Tiyatrosu, MS 400	101
Umutsuzca	102
Zaman Onları Deđiřtirmeden	103
Okumaya Gelmiřti	104
İskenderiye'de, MÖ 31	105
Antakyalı Temethos, MS 400	106

Renkli Camlar.....	107
Yaşamının 25'inci Yılı	108
Klitos'un Hastalığı	109
Serapeion Rahibi.....	110
Meyhanelerde	111
İulianos ile Antakyalılar	112
Anna Dalassini.....	113
23-24 Yaşlarında İki Genç.....	114
24'ünde Genç Bir Şair	116
Ünlü Bir Yunan Kolonisinde, MÖ 200.....	117
Batı Libya'dan Bir Hükümdar	119
1909, 1910, 1911 Günleri	120
Miris: İskenderiye, MS 340.....	121
Ona Yaraşan, Güzel, Beyaz Çiçekler	124
Aynı Yerde	126
Sofadaki Ayna	127
Kalitesini Sordu	128
Tanrılar Akıl Etselerdi	130
Antakya'nın Kenar Mahallelerinde.....	132
YAYIMLANMAMIŞ ŞİİRLER	
Ruhu Güçlendirmek.....	137
Aralık, 1903.....	138
Merdivenlerde	139
Gizli Şeyler (1908).....	140
Fotoğraf	141
Sürgünler.....	142
Yarım Saat	143
Toplamalar.....	144

EKLER

Kavafis'te Evrensel Bakış Açısı / Edmund Keeley	147
Kavafis'in Kısa Yaşamöyküsü.....	167
Notlar	171

Konstantinos Amca'nın yüz kızartıcı şiirleri

Şiirini kurmakta olan bir şairin, okuduğu bir şiirden ya da bir şairin şiir dünyasından etkilenmesi garip, karmaşık bir süreçtir. Hele eğitim kurumlarında okutulan edebiyat bizdeki gibi, bir genci konunun kendisinden ve çağrıştırdığı her şeyden tiksindirecek nitelikler taşıyorsa, bu süreç iyice acılı, gülünç, yer yer bunaltıcı iniş çıkışlarla, kuşkularda ve çırpınmalarla dolup taşar. Çünkü etkilenmek şurada kalsın, bir şiiri okuyup onu değerlendirmek, bunun gerektirdiği enerjiyi yoğunlaştırabilmek ve giderek onu bir deneyim haline getirebilmek (yeniden üretebilmek) ciddi bir eğitim işidir (Okuma yazması bile olmayan biri de bir şiirden etkilenebilir elbette, ama bu ayrı bir konu.). Kavafis'in şiirleriyle ilk olarak karşılaşacak genç okurla, tanışmalarına yardımcı olur diye kendi deneyimlerimi paylaşmayı düşündüm.

Konstantinos Kavafis'in şiirlerini İngilizcelerden çevirdik. Bir romanı bile ikinci dilden çevirmek önemli bir sakinca sayılabilir. Şiir çevirisine gelince, şairin kendi dilinden de olsa bunun mümkün olmadığını ileri sürenler var. Bir ölçüde ben de katılıyorum bu görüşe, hiç olmazsa bazı şairler için. Hele lirik şiiri çevirmenin aşlamayacak zorluklar çıkardığını deneyerek öğrendim diyebilirim. Burada konunun ayrıntılarına girmek istemiyorum, ama varmış olduğum sonuç, şiir çevirisinin belli koşullar çerçevesinde mümkün, üstelik yapılması kuşkusuz gerekli olduğudur. Yabancı bir dilde yayımlanmış şiirlerin çevirmene en az şair kadar sorumluluk yüklediğini akılda tutmalı. Ve burada çevirmenin sorumlulukları, hak-

ları ve özgürlüklerinden çoktur elbette. Buradan çıkarak, aynı şiirin birkaç ayrı çevirisini de doğal ve yararlı saydığımı söyleyebilirim. Yoksa Cevat Çapan'ın Kavafis çevirilerini gördükten sonra kendi adıma, yaptığım çevirileri yayımlamaktan cayabilirdim. Tıpkı şiir yazmanın olduğu gibi, şiir çevirmenin de bir rekabet alanı değil; sonsuz, şaşırtıcı bir deney alanı olduğu inancındayım. İkinci dilden çevirmeye gelince, söz konusu şair Kavafis olmasa, bunu göze alamazdık sanırım. Kavafis'in şiirlerini Erdal'la aynı zamanlarda, kimilerini birlikte ve yüksek sesle okuduk ve sevdik. Bizi ilk şaşırtan şey de, Yunanca yazılmış bu şiirlerin İngilizcede nasıl böyle eksiksiz bir etki yaratabildikleriydi. Bunun gizini Kavafis şiirinin benzersizliğinde aramalı. Gerçekten de genel kanı, İskenderiyeli'nin dünya şiirinde çok özel bir yeri olduğu yolundadır.

Kavafis şiirinde imge nedir? Bu, onun özelliklerini anlamak için sorulacak ilk soru olmalı. Buna verilecek kolay bir yanıt da var: Bu şiirde imge yok denebilir hemen. Kavafis neredeyse bütün şiirlerinde anlatır: bir olay, bir şairin düşünceleri, bir anı ya da bir dilek. Bir duyguyu ele aldığı anda bile onu "anlatır", böylece çoğu şiirin bir konusu olur. Bu sözlerimden "hikâye ettiği" veya "olayları şiirleştirdiği" anlaşılmasın. Onun tekniği, ele aldığı konunun dramatik özünü, bu özdeki çelişki ve gerilimlerin şiirini yakalamaya yöneliktir. Modern şiirde çok rastlanan başı sonu belirsiz coşkular, zincirleme çağrışımlar, çıldıran renkler, sesler, garip ve çarpıcı görüntüler onda yoktur. Söz sanatları da alabildiğine kısıtlı kullanılmıştır, son derece titiz ve ölçülü. Simgesel bir anlatıma başvurduğunda, önceden iyice düşünmüş ve "Bakın işte bir simge." der gibidir. Bir benzetmeyi yineleyip işleyerek ulaşır simgeye:

Geleceğimizin günleri durur karşımızda
Bir sıra küçük, tutuşturulmuş mum gibi-
Altın, ılık, diri küçük mumlar.

Başımı çevirmek istemem, görür titrerim diye-
Nasıl çabucak uzar gider bunlu dizi
Nasıl çabucak çoğalır sönük mumlar.

Kavafis'in erken şiirlerindedir "Mumlar" (1911'den

önce), ileride şiirini daha da yalınlaştıracaktır. Betimler: bir oda, bir sokak, giysiler ya da çıplak bir gövde. Bütün betimlemeler yaşanmışlığın, üstünde düşünülmüşlüğü, iyice ayıklanmışlığın cömert, fakat dengeli tınısını taşır. Zengin olduğu kadar şiirsel amaca yönelik bir dekor yaratır çoğu zaman. Kişilerle ayrılmaz biçimde kaynaşmış bir dekor. Kavafis'in dehasını asıl gerçekleştirdiği, olanca duyarlığını yoğunlaştırdığı insan davranışlarıyla birlikte bu dekor, onun şiirinde imgenin ta kendisidir. Gençlik şiirlerinde yalnızca ipuçlarını görebildiğimiz bu özellik gitgide olgunlaşır ve ona modern şiirde çok ayrı bir yer kazandıran nitelik haline gelir. Bize onun şiirlerini ikinci dilden bile olsa çevirmek cesaretini veren bu benzersiz niteliği olsa gerek.

Kavafis, konularının çok büyük bir bölümünü tarihten almıştır. Onun asıl ilgi alanı olan Helenistik dönem ve Bizans, bir kahramanlar çağı değil, karmakarışık olaylar, nedensiz gibi görünen savaşlar, uydu krallıklar ve kimi sürgün edilmiş kukla krallar, politik dolaplar, kıskanç, tutkulu sanatçılar çağıdır. Doludizgin bir cinsellik bu örgünün dokusuna işlemiş gibidir. Ne ki Kavafis bu kargaşayı şiirlerine hiçbir zaman boca etmez. Neredeyse durgun bir hava yaratır bu karmaşanın içinde. Neye tanıklık edeceğini çok iyi seçmiştir. Şu ya da bu olayın nedenlerini araştırmaya girişmez (Bunu şiir yazmadan önce uzun uzun düşündüğü ve bir tarih görüşüne sahip olduğu, yalnızca ses tonundan anlaşılır.). Kişinin bir anını yakalar. Bu anı bir şiirde bir imge halinde dondurur. Böylece insan davranışlarının püf noktalarını çarpıcı biçimde sergileyiverir.

Kavafis hoşgörünün; insanlara, olaylara esnek ve anlayışla yaklaşmanın ustasıdır. Bu özellikler onu milliyetçiliğin aşırılıklarından korur. Onun tutkun olduğu şey Yunan kültürü, dili ve bunlardan doğan davranış incelikleridir. Sanat ve kültür anlayışı tam anlamıyla seçkincidir. "İlk Basamak" şiirinde "sıradan sürü" (*common herd*) deyimini, seçerek ve bilinçlice kullandığına dikkat çekmek isterim. Üstün bir kültürün kişisi olduğu gururunu gizlemeye gerek görmez. Onun sanat ve tarih anlayışı üstüne düşünmek, tartışmak ve bunları eleştirmek yararlı olacaktır. Ne ki, tarihi konu alması ve derinliğine düşünülmüş bir tarih görüşüne sahip olması, bizi Kavafis'e bir tarihçiymiş gibi bakmak ve onu yargılamak yanlısına düşür-

memeli. Onun dünyasında takvim yapraklarındaki rakam ne olursa olsun, şiirlerinde yaşattığı; çağdaş dünyanın insanları, onların davranışları, çözümsüzlükleri, çelişkileridir.

Kavafis şiiri üstüne yazılmış birçok araştırma, inceleme var. Benim okuduklarını yalnızca C.M. Bowra'nın *The Creative Experiment* (Yaratıcı Deney) kitabının ona ayrılmış bölümü, yararlanmış olduğumuz Rae Dalven çevirisinde W. H. Auden'in önsözü ve aynı kitaptaki biyografik notlardır. Bunun dışında elime geçen bazı biyografi ve incelemelere yalnızca göz atabildim. Bunlardan edindiğim izlenim, Kavafis'in şiir serüvenine başlıca iki ayrı perspektiften bakıldığıdır. Bunlardan biri onun, şiirlerini zamanla olgunlaştırdığı ve en yetkin örneklerini en olgun çağında verdiği görüşüdür. Tarihteki olay ve kişileri ele aldığı şiirleri düşünüldüğünde bu görüşe ben de katılıyorum. Kavafis, tarih malzemesinden kendine çağdaş bir şiir dünyası kurmuş ve bunu da uzun bir çalışma, olgunlaşma ve alana egemen olma süreci içinde başarmıştır. Apayrı bir inceleme konusu olabilecek bu süreç, hemen gençlik şiirleriyle birlikte ele alınırsa, oldukça belirgindir. Erken şiirlerini oyun provalarına benzetmek mümkün. Yönetmen sık sık sahnede görünür. Olgunluk dönemi şiirlerine gelince yönetmen artık seyircilerin arasındaki güvenli, sapsağlam yerini almıştır. Varlığı yalnızca oyunun dokusunda duyurur kendini.

Öte yandan ikinci bir eğilim, Kavafis'in tarihsel şiirleriyle, günlük yaşamdan kaynaklanan erotik şiirleri arasına bir çizgi çekmek ve ikinci grup için en azından özür diler bir tutum takınmaktır. Bence Kavafis'in eşcinsel olmasının ve erotik şiirlerinin tümüyle eşcinsel duyarlıkları, ilişkileri işleminin bunda belirleyici rolü vardır. Auden, "insanlar tarafından yapılan şiirlerin, insan davranışları için kullanılan ahlaksal yargılar çerçevesinin dışında (tutulmayacağını), fakat ahlaksal ölçütün değişik (olduğunu)" söylüyor. Buradan çıkarak Kavafis'i, dürüst tanıklık ettiği için bağışlatmaya çalışıyor. Bowra ise onun erotik şiirlerine hemen hiç değinmemekte, yalnızca tarihsel şiirlerini incelemekle yetiniyor. Ona göre "tarihin onurlu yüceliği" Kavafis'in "günlük açmazlarından kurtulmasını sağlamış", ona "tüm yeteneklerini gerçekleştirme gücü vermiştir." Kavafis'in "garip cinsel arayışların saplantularıyla dolu" şiirlerinin karamsar havasından ve bunların genellikle eleştirildiğinden söz edi-

yor. Bütün bu yaklaşımlar bence Kavafis'in sanatçı kişiliğini oluşturan öğelerin eksik kavranması anlamına gelir. İskenderiyeli şairin bir biyografisinde, kimi akrabalarının, çocuklarına "Konstantinos Amca'nın yüz kızartıcı şiirlerini" okumayı yasakladıklarından söz ediyor. Birçok yazar ve eleştirmenin aynı önyargıları (elbette çok incelmış biçimlerde) sürdürdüklerini düşünüyorum. Kavafis'in tarihsel şiirleri, erotik şiirlerinden ayrılmaz. Yalnızca tarih öğesini şiirlerinde kullanmakta nasıl ustalaşmışsa, cinsellik öğesini kullanmakta da öyle ustalaştığı; bunu bir duyarlık, bir gerilim, yer yer kısacık bir değinme halinde şiirlerinin dokusuna kattığı söylenebilir. Kavafis'in cinsellik karşısındaki tavrı onun yaşama bakışında belirleyici rol oynamış, çağın değerlerini sarsıcı bir eleştiriden geçirebilmesini sağlamış, ikiyüzlü değer ve yargılarla uyum sağlamasını engellemiştir. Ölümünden sonra yayımlanan "Gizli Şeyler" şiiri, onun bu değerlerle nasıl hesaplaşmış olduğunu ve kişiliğiyle ilgili en küçük bir özür dileyici tavrı benimsemediğini açıkça gösterir:

Daha güzel bir toplumda, ilerde
Bir başkası tıpkı bana benzeyen
Çıkar kuşkusuz, yaşar özgürce.

"Gizli Şeyler", 1903

Türkiye'de okur, hem gelenek hem de genel olarak seçilip yayımlanan ürünler açısından lirik şiire alışkındır. Kavafis belki bu yönden yadırgatıcı olacak. Bir şair de "önemli" olduğu için sevilmemeli zaten. Benim önerim bu şiirlerin kendi kendine sansür konulmadan okunmasıdır. Yaşamında bilinçli bir seçim yapmış ve belli ilkeleri benimsemiş bir gencin, sanat ürününden yararlanmasına bir engel, neleri "sevmesi gerektiği" kaygısıyla kendini alabildiğine kasmasıdır sanırım. Oysa böyle bir kısıtma, karşılaşılan ürünle "reaksiyona girmeyi" baştan engelleyicidir. Eleştirel gözle bakabilmek apayrı bir şey. Bunun için o ürünü anlamak, sindirmek, yarattığı coşkuları yaşarken bunların bilincine varmak, böylece ürünle birlikte kendini de eleştirmek gerekir. Yoksa edebiyat hiçbir zaman kendini tanımanın da yolu olamaz.

İskenderiyeli şair bakalım bizlere ne kadar yakın gelecek. Bir tek şuna güveniyoruz: Kavafis'i dikkatle okuyan biri, onunla kurduğu diyalog ne olursa olsun, etkilenmeden, biraz değişmeden edemez. Kendi davranışlarına, çeşitli değerlere, politikaya bir de başka açıdan bakmak; içtenliğe, yürekli bir eleştiriye yönelmek zorunda kalır. Rae Dalven'in biyografi notlarında, E. M. Forster'in *Pharos ve Pharillon* adlı kitabından aldığı bir bölüm var: "... Hasır şapkasıyla Yunanlı bir beyefendi," demiş onun için, "evrenle arasında küçük bir açıyla kıpırdamaksızın duruyor." Konstantinos Amca'nın bize sunduğu da, evrenle kendi arasındaki bu küçük açıdır herhalde. Biz, özellikle bilimsel dünya görüşüne sahip okur için bu küçük açının çok değerli olduğuna inanıyoruz.

BARIŞ PİRHASAN

“VE OKŞAYIŞLAR GİBİ SÖNER,” DEDİ,
“UYGARLIKLAR”

Çokyurtlu bir balıktı Kavafođlu
Thames'ten taa Fener boyuna
Yeniköylü Niko'nun o sessiz öğrencisi
İnmişti Akdeniz'e
Yakmak için yıkık bir Fener'i
Girerken geceye Şehir
Sahte mücevherlerle törene katılan
Bir Bizans imparatoru gibi.
Yapyalın yalnızlığında
Tenden ve kitaptan bulup kavafisini
Tarih denen o batık Rum tacirin
En karanlık batakhanelerinden
Bir bir çıkarmıştı günöğlanlarını
Feneriyle şiirin.

ALOVA

Yayımlanmış şiirler
(1896-1932)

YAŞLI BİR ADAM

Gürültülü kahvenin içerlek odasında
yaşlı bir adam, masada iki büküm;
önünde bir gazete, yapayalnız.

Sefil yaşlılığın ezikliği içinde
düşünüyor, ne kadar az çıkardı hayatın tadını;
güçlü olduğu yıllar, yakışıklı.

Biliyor, nasıl yaşlandı; farkında, görüyor her şeyi,
ama gençlik yılları daha dün gibi
geliyor ona. Hayat ne kadar kısa, ne kadar!

Düşünüyor, bilgelik denen şey nasıl da aldattı onu;
nasıl hep güvendi –ne çılgınlık!–
“Yarın, bol bol zamanın var,” diyen o yalancıya.

Dizginlediği coşkular geliyor aklına; gözden çıkardığı
onca sevinç. Yitip gitmiş her fırsat
Şimdi alay ediyor kafasız sağgörüsüyle.

... Bunca düşünce, bunca anımsayış
başını döndürüyor yaşlı adamın. Ve gidiyor gözleri
kahvenin masasında iki büküm.

Alova (A.)

YAKARIŞ

Derinliklerine çekti gemiciyi deniz–
Annesi, habersiz, gidip bir mum

yakıyor Meryem Ana tasvirinin önünde
tez elden gelsin diye, havalar iyi gitsin–

bir kulađı hep rüzgârda.
Ama dua edip yakarırken o,

kederle, ciddi ciddi dinleyen tasvir,
biliyor ođunun hiç gelmeyeceđini.

A.

İLK BASAMAK

Genç şair Evmenis
bir gün Theokritos'a yakındı:
"İki yıldır yazıp duruyorum
ancak bir idil çıkarabildim.
Bitmiş tek şiirim.
Ah, çok dik, görüyorum.
Şiir merdiveni çok dik;
ayağımı attığım ilk basamaktan,
hoş gör, daha yukarı çıkamayacağım."
"Sözlerin," dedi Theokritos,
"yakışksız, söver gibisin.
İlk basamaktaysan eğer
sevinç ve gurur duyman gerek bundan.
Az şey değil geldiğin yere gelmek,
kazandığın büyük onur.
Çünkü bu ilk basamak bile
sıradan sürüden çok yukarıdadır.
Ayağımı atabilmek için bu basamağa
hemşerisi olmayı hak etmelisin
düşünceler kentinin.
Ve o kente kabul edilmek
az görülen, güç bir şeydir.
Pazaryerinde kent, Yasayıcılar çıkar karşına
hiçbir serüvencinin atlatamadığı.
Az şey değil geldiğin yere gelmek,
kazandığın büyük onur."

A.

Ülkemizde son birkaç kuşağın belki de en çok okuduğu Yunan şair Kavafis, barışçıl, lirik sesiyle çoktan ölümsüzler arasında...

Konstantinos Kavafis'in *Barbarları Beklerken* adlı seçme şiirler toplamını, yeni çeviriler eklenmiş, gözden geçirilmiş biçimiyle, *Bu Kenttir Gidip Gideceğin Yer* adıyla yayımlamaktan kıvanç duyuyoruz. Fenerli bir aileden gelen, çocukluğunun bir bölümünü Yeniköy ve Kadıköy'de geçiren; dizelerini İskenderiye'nin yanı sıra, Edessa'dan İzmir'e, Antakya'dan Amisos'a, eski Anadolu uygarlıklarının mekânlarında dolaştıran Kavafis'in Türkiyeli şiir severlere böylesine cazip gelmesi doğal olmalı.

*Yeni ülkeler bulamayacaksın, başka denizler bulamayacaksın
Bu kent peşini bırakmayacak. Aynı sokaklarda
dolaşacaksın. Aynı mahallede yaşlanacaksın;
aynı evlerde kır düşecek saçlarına.
Bu kenttir gidip gideceğin yer. Bir başkasını umma—*

#şiir #modernyunanşiiri #tarih #mitoloji #kent #sürgün #avrupa

Kapak deseni: Ayşe Çelem

 CAN

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [t](#) canyayinlari

şiir

ISBN: 978-975-07-1135-0

9 789750 711350